

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	5.Kf.700.105/2024/4.
A felperes:	Felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Tordai Gábor) (felperesi képviselő címe)
Az alperes:	vármegyei Vármegyei Rendőr-főkapitányság (3100 Salgótarján, Rákóczi út 40.)
Az alperes képviselője:	dr. Csonka Pál kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (10. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Budapest Környéki Törvényszék 18.K.700.111/2023/9. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2019. szeptember 1-jétől 2022. szeptember 30-ig tartó időszakban (a továbbiakban: peresített időszak) a helységi Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízott beosztásban teljesített szolgálatot. A felperes a peresített időszakban rendszeresen végzett a körzeti megbízotti működési körzetén kívül járőri, járőrszolgálati és egyéb (átkísérési, akcióban részvételi, fokozott ellenőrzési, sebességellenőrzési, rendezvénybiztosítási, mélységi migrációs ellenőrzési, vasút- és határellenőrzési, kijárási korlátozás ellenőrzési) feladatokat, amelyek ellátásáért megbízási díj megfizetését kérte. Szolgálati panaszát az alperes vezetője megalapozatlanság miatt elutasította.

A felperes keresete

[2] A felperes keresetében az alperest a perbeli időszak vonatkozásában 1.072.538 forint megbízási díj és annak késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75 %-ában határozta meg. Keresetének jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a), c) pontjait jelölte meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[3] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest a kereseti kérelem szerinti – késedelmi kamattal növelt – 1.072.538 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 2. § 25. pontjában, 71. § (1) bekezdés c) pontjában és (2)-(6) bekezdéseiben, a belügyminiszter irányítása alatt álló, a rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet 2. számú mellékletében, a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 69-70. §-aiban, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2., 3. d), 15., 20-25., 37. és 57. pontjaiban, továbbá a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás 4., 10. és 60-61. pontjaiban foglaltakra alapította. Hangsúlyozta, hogy a körzeti megbízotti és a járőr feladatok elválnak egymástól; a felperes munkáltatója utasítására rendszeresen látott el a körzeti megbízotti beosztásához nem tartozó feladatokat, ezáltal a kialakult bírósági gyakorlat szerint megbízási díjra jogosult. A megbízási díj havi összegét a kereseti kérelemnek megfelelően, a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában határozta meg, tekintettel arra, hogy a felperes folyamatosan, a munkaideje túlnyomó részében a saját beosztásához nem tartozó többletmunkát látott el, ezen túlmenően tilalmazott feladatokat is végzett.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[4] Az alperes fellebbezésében – annak tartalma szerint – az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy a Hszt. 13. § (1)-(2) bekezdései

alapján a szolgálati viszony létesítését önként válláló felperes köteles volt ellátni a számára jogszerűen előírt feladatokat. A felperes esetében a Hszt. 71. § (1), (5) bekezdéseiben meghatározott feltétel nem teljesült, mert nem az eredeti szolgálati beosztása mellett többletfeladatként, hanem a körzeti megbízotti beosztásához tartozó munkaköre helyett egyéb szolgálati feladatként hajtotta végre a többletfeladatként megjelölt tevékenységeket. A magasabb besorolású körzeti megbízotti beosztásban szolgálatot teljesítő személy által történő, alacsonyabb besorolású beosztáshoz tartozó feladatellátás megbízási díjra nem jogosít. Álláspontja szerint a járőr, járőrvezető és egyéb szolgálati feladatok beilleszthetők a körzeti megbízotti beosztás feladatrendszerébe, azok nem generálnak többletfeladatokat. A KMB Szabályzat különböző rendelkezéseire hivatkozással előadta, hogy a felperes fokozott ellenőrzés elrendelése, különleges jogrend és veszélyhelyzet alkalmával jogszerűen elvonható volt az eredeti feladatköréből; másrészt az általa elvégzett, többletfeladatellátásként megjelölt egyes tevékenységek (képzések, lövészetek, szűrések, ruhaszemle, csapatszolgálati feladatok, közlekedésrendészeti jellegű ellenőrzések, rendezvénybiztosítás, bizonyos bűnügyi tevékenységek, idegenrendészeti feladatok) részben kötelező jellegűek, részben a körzeti megbízotti feladatkörébe tartozóak voltak.

[5] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. A Hszt. 13. §-ára vonatkozó alperesi okfejtéssel kapcsolatban hangsúlyozta, hogy a jogviszonyt a maga teljességében kell vizsgálni; egyes terhek nem eredményezik a jogosultságokról történő lemondást. Kiemelte, hogy a körzeti megbízotti feladatainak ellátása alól nem került mentesítésre, így a kétféle beosztás szerinti feladatait havi szinten egymás mellett, párhuzamosan teljesítette. Rendszeresen a saját működési körzetén kívül is végzett rendőri feladatokat, jellemzően járőrszolgálatot; ezek ellátása – az irányadó bírói gyakorlatra is figyelemmel – nem tartozik a körzeti megbízott feladatkörébe. A különleges jogrend és a fokozott ellenőrzés sem ad felhatalmazást arra, hogy a körzeti megbízottat bármilyen feladatra, rendszeresen elvonják a működési körzetéből. Az alperesnek a további (nem járőrszolgálati) feladataira vonatkozó, általánosan tett hivatkozásai konkrétan nem beazonosíthatók, azoknak kizárólag a saját működési körzetben történő ellátását egyébként sem állította, és nem is igazolta.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[6] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[7] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem keretei között bírálta felül. Az alperes az ítélet anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól; a marasztalási összeg mértékére vonatkozó bírói mérlegelést, ekként az elsőfokú bíróság által megállapított összecszerűséget nem vitatta, ezért azt az ítéltábla sem érintette, ebben a körben vizsgálódnia nem kellett. Az ítéltábla rámutat, hogy az ORFK utasítás szolgálati viszonyra vonatkozó szabály [Hszt. 2. § 30. pont], de nem jogszabály, így a KMB Szabályzat egyes rendelkezéseinek (vagy egészének) helytelen értelmezésére történő hivatkozás önmagában fellebbezésre nem adott alapot [Kp. 99. § (1) bekezdés], ezért a másodfokú bíróság a KMB Szabályzat fellebbezésben felhívott részletszabályaival kapcsolatos álláspontját csak az

eldöntendő jogkérdés (a kereseti igény jogalapjának fennállása) megítéléséhez szükséges mértékben ismertette. Ekként a jogorvoslati eljárás szabta keretek között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket felhívta, azokat megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában e döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság is egyetértett.

[8] A másodfokú bíróság rögzíti, hogy a felperes kereseti igényét a Hszt. 71. § (1) bekezdés a), c) pontjaira alapította. Az elsőfokú bíróság ítéletéből egyértelmű, hogy a felperes szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladat ellátását vizsgálta, ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztás ellátását nem állapította meg. Miután ítéletét a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti esetkörre alapította, és a felperes kereseti igényét e szerint jogszerűnek találta, a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti feltételek fennállását vizsgálnia nem kellett. Indokolásában ugyan nem adott számot arról, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti tényállás vizsgálatát mely okból mellőzte, ez a hiányosság azonban a per érdemi eldöntésére kihatással nem volt.

[9] A fentiek szerint a felek közötti jogvita alapvető kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette, tekintettel arra, hogy az alperes álláspontja szerint a felperes által ellátott feladatok a beosztásának részét képezték, azok többletfeladat jellege nem támasztható alá. Az ezzel kapcsolatos megállapítások az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartoznak, és a felek eltérő jogértelmezéséből fakadnak, amely jogértelmezéseket azonban a Kúria a fellebbezésben felvetett jogszabálysértés-állítások esetében elvégezte.

[10] Az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti; a munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes; csak az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízott beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás. A következőkes bírói gyakorlat (Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.) szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alaphoz eredően jogellenes az a gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását. A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak (Kfv.VII.39.525/2021/3.), ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. A hivatásos állomány arra alkalmas tagja a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként átmenetileg megbízható. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak. Az alperesnek az a joga azonban, hogy a felperest a körzeti megbízott beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. A Kúria

következetes gyakorlata értelmében, ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja (a körzeti megbízott) hosszabb időszakon át rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többlétszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.076/2022/4., Kf.VII.45.006/2022/4.).

[11] Jelen ügyben a felperes által végzett járőrszolgálati és egyéb feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, nem tartoztak a felperes kinevezés szerinti beosztásához. Az elsőfokú bíróság a becsatolt és az alperes által nem vitatott felperesi kimutatás szerint helyesen következtetett a többletfeladat ellátására.

[12] A KMB Szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen osztható be, ám az alperes nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a KMB Szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. Nem támasztotta alá, hogy a felperes működési körzetén kívül ellátott járőri és egyéb többletfeladatai miként felelnek meg a KMB Szabályzat – különösen 15. és 24. pontjaiban foglalt – rendelkezéseinek. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a KMB Szabályzat 21-22. pontjában meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrszolgálati és egyéb feladatokat a körzeti megbízotti működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen végezte, amelyre nem adott jogalapot a KMB Szabályzat 37. pontja sem, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartozó (közterületi tevékenységének részét képező) feladatok. Az a körülmény, hogy a felperes a működési körzetéből jogszerűen elvonható volt, nem jelenti egyben azt, hogy a beosztásához nem tartozó többletfeladatok ellátásáért megbízási díjra nem jogosult. A felperest a peresített időszakban rendszeresen osztották be a körzeti megbízotti körzetén kívül elvégzendő feladatokra, ezért az alperes megalapozatlanul hivatkozott a KMB Szabályzat 21. pont b)-c) alpontjai alapján arra, hogy a fokozott ellenőrzések és a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzetén kívüli járőri és egyéb tevékenysége megbízási díjra nem jogosít. A veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenység ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.). Az ítéltábla megállapította, hogy az alperes fellebbezésében a csapatszolgálati, kiemelt közlekedésbiztonsági, bűnügyi tevékenységgel, házi karantén ellenőrzéssel és az idegenrendészeti feladatellátással kapcsolatban a felperes általi teljesítésre konkrét hivatkozást nem tett, pontos adatokat nem közölt, e körben a működési körzetén belüli feladatellátást maga sem állította, a működési körzetén kívüli többletfeladatellátás pedig önmagában megbízási díjra jogosít. E körben a másodfokú bíróság a felperes személyes nyilatkozatát vette alapul, amely szerint a többletfeladatokat jellemzően a helységi Rendőrkapitányság teljes illetékességi területén, illetve vármegyei vármegyében más kapitányságok illetékességi területén is végezte. Az ítéltábla az alperes képzéseken, lövészetben, szemlén való felperesi részvétel kapcsán előadott hivatkozását alaposnak találta, mivel e feladatok a KMB Szabályzat 39. pontja értelmében a körzeti megbízott munkaidejébe beszámítanak, ezáltal megbízási díjra nem jogosítanak. Önmagában e hivatkozás megalapozottsága azonban a döntés érdemére nem hatott ki.

[13] A fentiek szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes által rendszeresen végzett járőrszolgálati és egyéb feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít.

[14] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[15] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, amelynek során a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel a felszámított összeggel arányban állónak ítélte.

[16] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli. A fellebbezési eljárási illeték összege az Itv. 39. § (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése alapján 85.803 forint.

[17] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el. Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. szeptember 26.

dr. Ráczi Krisztina s.k.	dr. Bicskei Ildikó s.k.	dr. Németh Andrea s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró	bíró	bíró